

RÅDETS FORORDNING (EKSF, EØF, Euratom) Nr. 2049/88

af 24. juni 1988

om ændring af finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 78 h,

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 209,

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 183,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det samråd, der er omhandlet i Fælleserklæringen af 4. marts 1975 fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ⁽⁴⁾, har fundet sted inden for rammerne af et samrådsudvalg;

finansforordningen af 21. december 1977 ⁽⁵⁾, senest ændret ved Rådets forordning (EKSF, EØF, Euratom) nr. 1600/88 ⁽⁶⁾, bør afspejle konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Bruxelles 11. til 13. februar 1988 med hensyn til skærpelsen af den etårige forvaltning af bevillingerne, finansieringsreglerne inden for den fælles landbrugspolitik og muligheden for at opføre en »negativ reserve« på budgettet;

af hensyn til en bedre forvaltning af budgettet og en større gennemsigtighed i forbindelse med bevillingerne bør det bestemmes, at opdelte bevillinger, der ikke er anvendt ved udgangen af regnskabsåret, som hovedregel bortfalder, men at Kommissionen dog ud fra nærmere fastlagte kriterier kan træffe beslutning om visse fremførsler; i øvrigt bør genopførelse af visse frigjorte bevillinger kun kunne ske på grundlag af specifikke kriterier ved beslutning truffet af Kommissionen;

styrkelsen af princippet om etårighed må ikke være til hinder for gennemførelsen af de målsætninger, Fællesskaberne fastsætter som led i deres politikker;

⁽¹⁾ EFT nr. C 99 af 14. 4. 1988, s. 9.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 16. juni 1988 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT nr. C 166 af 25. 6. 1988, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 89 af 22. 4. 1975, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 356 af 31. 12. 1977, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 143 af 10. 6. 1988, s. 1.

finansforordningen bør afspejle finansieringsbestemmelserne inden for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (FEOGA), Garantisektionen, under hensyntagen til de ændringer, der er foretaget i Rådets forordning nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning 2048/88 ⁽⁸⁾;

der bør indsættes en bestemmelse, som åbner mulighed for på budgettet at opføre en negativ reserve, der begrænses til et bestemt beløb —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I finansforordningen af 21. december 1977 foretages følgende ændringer:

1. I artikel 1 indsættes følgende som stk. 3a:

»3a. For indfrielse af de juridiske forpligtelser, der er indgået vedrørende aktioner, hvis gennemførelse strækker sig over mere end et regnskabsår, fastsættes en frist, som ved ydelsen af støtten på hensigtsmæssig måde præciseres over for modtageren.

Ved fastsættelsen af denne frist tages der behørigt hensyn til kravet om gennemførelse over flere år af de transaktioner, der finansieres, samt til de specifikke gennemførelsesbetingelser i forhold til de forskellige interventionsområder.

Kommissionen kan under særlige omstændigheder tilpasse fristen for gennemførelsen af disse forpligtelser på grundlag af passende dokumentation fra modtagerne.«

2. Artikel 6, nr. 2, affattes således:

»2. På de budgetposter, hvor der sondres mellem forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger, bortfalder som hovedregel de forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger, som ikke er anvendt ved udgangen af det regnskabsår, for hvilket de er

⁽⁷⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.

⁽⁸⁾ Se side 1 i denne Tidende.

opført. De kan imidlertid fremføres — dog kun til det følgende regnskabsår — ved beslutning herom truffet af Kommissionen senest den 15. februar og i henhold til følgende kriterier:

a) for forpligtelsesbevillinger:

- de beløb i forbindelse med foranstaltninger, som i praksis er godkendt pr. 31. december, men som endnu ikke har givet sig udslag i regnskabsmæssige forpligtelser; disse forpligtelser skal i princippet være indgået inden 31. marts i det efterfølgende år
- de beløb, der måtte blive nødvendige, når Rådet har vedtaget den grundlæggende retsakt ved regnskabsårets udgang, uden at Kommissionen har kunnet indgå forpligtelser for de hertil på budgettet opførte bevillinger inden den 31. december

b) for betalingsbevillinger:

- de beløb, der er nødvendige til indfrielse af tidligere indgåede forpligtelser eller knyttet til fremførte forpligtelsesbevillinger, når det ikke er muligt at dække behovet ved hjælp af de bevillinger, der er afsat under de pågældende poster på budgettet for det efterfølgende regnskabsår. Kommissionen skal inden for rammerne af sine gennemførelsesbeføjelser og på grundlag af de forvaltningsmæssige behov bestræbe sig på først og fremmest at anvende de for det indeværende regnskabsår godkendte bevillinger og kun anvende fremførte bevillinger, når de førstnævnte er opbrugt.

Kommissionen underretter senest den 15. marts budgetmyndigheden om sin beslutning med oplysning om, hvordan de fastsatte kriterier er anvendt for hver fremførelse.«

3. Artikel 6, nr. 6, affattes således:

- »6. Frigørelser — som følge af manglende eller delvis gennemførelse af de projekter, hvortil bevillingerne er afsat — under de budgetposter, hvor der sondres mellem forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger, i et senere regnskabsår end det regnskabsår, hvor forpligtelsesbevillingerne var opført på budgettet, bevirker som hovedregel, at de tilsvarende bevillinger bortfalder.

Den til frigørelsen svarende forpligtelsesbevilling kan dog undtagelsesvis genopføres, når det viser sig at være uomgængeligt nødvendigt at gennemføre det oprindeligt planlagte program, medmindre der på budgettet for det indeværende regnskabsår er tilstrækkelige midler til rådighed herfor.

Med henblik herpå undersøger Kommissionen i begyndelsen af hvert regnskabsår de frigørelser,

der foreligger i det foregående regnskabsår, og vurderer på grundlag af behovene nødvendigheden af at genopføre de frigjorte bevillinger.

Kommissionen træffer denne beslutning inden den 15. februar i hvert regnskabsår.

Kommissionen underretter senest den 15. marts budgetmyndigheden om sin beslutning, med en begrundelse for hver genopførelse af bevillinger.«

4. I artikel 15 indsættes følgende som stk. 4a:

»4a. Kommissionens sektion kan omfatte en »negativ reserve«, hvortil der højst kan afsættes 200 mio ECU. Denne reserve, der opføres under et bestemt kapitel, kan omfatte såvel bevillinger til forpligtelser som bevillinger til betalinger.

Anvendelsen af denne reserve skal ske inden regnskabsårets udgang i form af overførsler efter den i artikel 21 fastlagte fremgangsmåde.«

5. Artikel 73, nr. 2, sidste led, affattes således:

»— bevillinger, som fremføres i henhold til artikel 6;«.

6. Artikel 73, nr. 3, fjerde og femte led, affattes således:

»— de i medfør af artikel 6 fremførte forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger,«.

7. Artikel 73, nr. 4, første led, affattes således:

»— de fremførte bevillinger med en sondring mellem forpligtelsesbevillinger, betalingsbevillinger og ikke-opdelte bevillinger,«.

8. Artikel 73, nr. 4, femte led, udgår.

9. Artikel 88, stk. 3, sidste afsnit, affattes således:

»Betalingsbevillingerne udgør den øvre grænse for de udgifter, der i løbet af hvert regnskabsår kan afholdes eller anvises til dækning af forpligtelser indgået i løbet af indeværende eller tidligere regnskabsår.«

10. Artikel 88, stk. 4, udgår.

11. Artikel 98 affattes således:

»Artikel 98

Udgifterne konteres et regnskabsår på grundlag af de beløb, som Kommissionen i løbet af dette regnskabsår

har udbetalt i forskud til medlemsstaterne i henhold til artikel 5 i forordning (EØF) nr. 729/70, forudsat at forpligtelsespåtegningen og anvisningen er kommet regnskabsføreren i hænde senest den 31. januar i det efterfølgende regnskabsår.«

12. Artikel 99 affattes således:

»Artikel 99

1. Den regnskabsafslutning, der er foreskrevet i artikel 5, stk. 2, litra b), i forordning (EØF) nr. 729/70, har til formål at fastslå størrelsen af de udgifter, der er afholdt i hver medlemsstat i løbet af det pågældende regnskabsår, og som kan godkendes som udgifter, der skal afholdes under EUGFL.

2. Tidsplanen for regnskabsafslutningen fastsættes i forordning (EØF) nr. 729/70.

3. Resultatet af beslutningen om regnskabsafslutningen, som eventuelt udviser en forskel mellem de samlede udgifter, der i henhold til artikel 97 og 98 er konteret det pågældende regnskabsår, og de samlede udgifter, som er godkendt af Kommissionen ved regnskabsafslutningen, opføres under én artikel som plus eller minusudgift.«

13. I artikel 100, stk. 1, ændres datoen »1. april i det følgende regnskabsår« til »1. februar i det følgende regnskabsår«.

14. I artikel 101, stk. 1, andet afsnit, og stk. 2, første afsnit, ændres datoen »31. marts i det følgende regnskabsår« til »31. januar i det følgende regnskabsår«.

15. I artikel 101 indsættes følgende som stk. 3:

»3. Overførsler vedrørende »den monetære reserve«, som er opført i budgettet under kapitlet »Formålsbestemte reserver«, og hvis betingelser for opførelse, anvendelse og finansiering er fastlagt ved Rådets beslutning 88/377/EØF af 24. juni 1988 om budgetdisciplin (*) og Rådets afgørelse 88/376/EØF, Euratom af 24. juni 1988 om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (**) samt bestemmelser vedtaget i henhold hertil, sker ved afgørelse truffet af budgetmyndigheden i overensstemmelse med artikel 21, stk. 2, andet afsnit, i denne forordning.

(*) EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 29.

(**) EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 24.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 24. juni 1988.

På Rådets vegne

M. BANGEMANN

Formand